

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Contr. IV. Vtrum pia voluntatis affectio, imperans assensum Fidei, sit
supernaturalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

373. Obijciunt 3. Judicium credibilitatis potest esse deductum ex praeiudiciis naturalibus: ergo est naturalis actus. R. 1. Vel illas ambas praeiudicias etiam fore supernaturales, ut putat Ripalda, vel saltem vnam, à qua elevabitur altera ad inferendam Conclusionem supernaturalem, ut putat Lugo. R. 2. Illud Judicium fortasse vix vnquam fieri per discursum, sed penetratis terminis totius apparatus motivorum credibilitatis, cum experientia quam circa illa habuimus, immediatè iudicari, hic & nunc esse honestum credere: ad summum ergo praecedet apprehensio suasiua, à Deo immixta.

374. Queritur 1. A quonam habitu procedat Judicium Credibilitatis, seu Credititatis, ut aliqui vocant? Plures Thomistae volunt produci ab ipso Habitu Fidei, à quibus vix dissentit Ripalda. Communiùs tamen hoc alij Theologi negant. Rationem negandi exhibet Lugo, quia non debet extendi sphaera fidei, ultra suum objectum formale, quod est Veritas Dei & revelatio. Motivum autem iudicii credibilitatis est honestas ipsius actus fidei. Dicunt ergo, hoc Judicium produci à Prudentia, quae est vna ex virtutibus Cardinalibus. Verùm Granadus & Lugo distinguunt duos habitus infusos Prudentiae; vnus est, cuius actus, non nituntur praecise apparentiæ objecti, prout lumine naturae haberi potest, sed nituntur honestate fundata in fide, nempe quatenus per fidem credimus, v. g. Castitatem & Celibatum esse honestum in certis circumstantiis, & quatenus inde evidens sit mihi hic & nunc esse honestum celibatum, ob probabilitatem circumstantiarum intervenientium. Hæc ergo Prudentia nititur vltimatè & remotè motivo fidei, ut vult Lugo, vel ut ego opinor, nititur potius ipso assensu fidei, quem quis in se experitur: dicit enim tale Judicium: *Mihi credenti Castitatem esse honestam in certis circumstantiis, quas hic & nunc adesse probabile est, honestum est esse castum.* Porro hæc Prudentia supponit fidem, & non manet in peccatore, sed perditur cum gratia sanctificante cæterisque habitibus, manente Fide & Spe. Quapropter adhuc alia Prudentia admittenda est, infusa, non præsupponens actum fidei circa honestatem credendi, sed cognoscens eam prout lumine naturae cognoscibilis est, & hæc manet in peccatore vnà cum habitu Fidei, & hæc producit Judicium credibilitatis. Et hæc est doctrina quam supposui in Controversia proæmiali de supernaturalitate, vbi probavi Judicium primò disponens ad fidem, debere versari circa objectum naturaliter cognoscibile.

375. Queritur 2. Vtrum etiam apprehensiones simplices circa objectum Fidei & ejus credibilitatem, sint supernaturales. Negant Salas, Lugo & alij, asserentes, sufficere apprehensiones naturales, ut producat Judicium supernaturale. Si enim potest sensatio sufficere, ut immediatè sequatur Judicium, cur non possit apprehensio naturalis sufficere ad Judicium supernaturale, sicut

in omnium sententia potest naturalis apprehensio sufficere, ut sequatur apprehensio supernaturalis, alioquin omnes apprehensiones, quævis remotè disponentes ad fidem, essent supernaturales censendæ, quod nemo dixerit.

376. Quidquid sit loquendo de possibilibus, an sint necessariae nec ne apprehensiones supernaturales; defacto tamen censeo cum Suarez, Gennado, Ripalda, præcedere apprehensiones supernaturales suasivas, quotiescunque præcedat apprehensio distincta à Judicio. Dari enim debent apprehensiones supernaturales, non videtur potest negari, cum dentur in Voluntate supernaturalem motus complacentiæ inefficacis, ad quas tunc necesse præcedere Judicium, sed sufficit simpliciter apprehensio. Hæc autem debet esse supernaturalis, quia cognitio præcedens actum voluntatis debet esse ejusdem ordinis.

CONTROVERSIA IV.

Vtrum Pia voluntatis affectio, imperpetuum assensum Fidei, sit supernaturale.

377. Supponendum est contra Robertum Skott, actum fidei pendere à Voluntate, sit actus inevidens. Nec sufficit meta non instantia voluntatis, ut volebat Scotus, sed requiritur positivum imperium, ut patet ex alibi dictis sine motivo enim credendi non potest intelligi, quomodo voluntas necessaria sit. Motivum autem credendi, est motivum volendi actum voluntatis, volitio autem fidei est formalissimè imperium illius.

378. Dicendum est 1. Hanc piam affectionem esse supernaturalem intrinsecè & quoad instantiam. Probatur auctoritate Scripturæ, Conciliorum & PP. à quibus illa pia affectio deprecatur esse donum maximum Dei. ad Philipp. 1. Deus est qui operatur in vobis velle & perficere. ad Rom. 8. Dominus aperuit cor intendere ijs quæ dicebantur. Paulo. Concil. Araucic. 2. Can. 1. Si quis per augmentum, ita etiam initium fidei, ipsum credulitatis affectum, quo in eum credimus qui iustificat, & ad regenerationem baptismatis pervenimus, non per gratiam donum, id est, per inspirationem Spiritus Sancti, &c. inefficaciter, Apostolicis dogmatibus adhibetur probatur. Trid. sess. 6. c. 6. Excitati divinitus & ad adiut, fidem ex auditu concipientes, liberi voluntur in Deum, &c.

379. Ratio est, quia Fides est meritum: qui hoc meritum non potest consistere in alio, quàm in pia affectione: meritum autem omnem supernaturale. Ergo &c.

380. Dicendum 2. Dari habitum formalem supernaturalem, cuius objectum formale est, honestas & arduitas specialis, quæ reperitur in assensu firmissimo fidei. Probatur à paritate cum alijs Virtutibus & Habitibus infusis, operantibus diversis specialibus motivis. ergo etiam Pia affectio debet respondere specialis habitus. Et si habitus manet cum habitu fidei in peccatore fideli.